

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ.

Ὁ Ἀσμοδαῖος σὰς ἀποκλύπτει μίαν ἔτι ἀδυναμίαν τοῦ κ. Τρικούπη. Παρκτηρήσατε τὸ ὄνειρόν του, ἢ μάλλον ἐν τῶν ὀνειρών του, ὅτε βλέπει ἐκυτὸν καθ' ὕπνον ὡς ἄλλον Καίσαρα ἢ Βοναπάρτην ἐπὶ κεφαλῆς νικηφόρων λεγεῶνων, εἰσβάλλοντα τροπαιοφόρον εἰς Ἡπειρον. Τὸ ὄνειρον τοῦτο κάμνει συνήθως μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὸ γρῦφετον τοῦ ἀποκοιμώμενος εἰς τὴν πολυθρόναν του, ἀλλ' ὅτε ἐξυπνᾷ ἐπα- νέρχεται εἰς τὴν ψυχρὰν παρκαμτικότητά, καὶ βλέπει πάλιν ἐκυτὸν λόρδον Σώλοβουρυ. Βλέπετε καὶ τὸν κ. Κουμου- δούρον κατευχαριστημένον, διότι ἐπῆρε τὰς ἐπαρχίας ἀνι- μωτὶ ἐν πνεύματι Κυρίου, ὡς λέγει ὁ Ῥαββίνος. Περὶ αὐτοῦ σὰς βεβακιοῦμεν, ὅτι δὲν ὀνειρεύεται παρὰ παχέει τσιφλί- κικ ἐν Θεσσαλίᾳ.

Ποῖος δὲν ἐνθυμεῖται τὸν περυσινὸν θόρυβον διὰ τὴν ἐ- θνικὴν τῶν Γάλλων ἐορτὴν; Οἱ ἱστορικοὶ τῶν Ἀθηναίων λό- φοι, προσεξαρχούσης τῆς ἱεράς Ἀκροπόλεως, ἐφωτοβόλουν εἰς τιμὴν τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Ἐν Φκλήρῳ τρεῖς χι- λιάδες ἀστῶν ἀπέμειναν νήστεις τὴν νύκτα εἰς τιμὴν τῆς ἐντίμου Γαλλικῆς Δημοκρατίας. Ἐφέτος τὰ πράγματα ἤλ- λαζκν. Ἀντὶ τῶν ἀορίστων ὑποσχέσεων τοῦ Γαμβέττα εἴ- χομεν τοῦ Σκίπτι-Γιλλὰρ τὴν θαυμαστὴν ἐγκύκλιον. Καὶ ἀντὶ τῶν τόσων φώτων καὶ ἀντὶ τῆς τόσης φαιδρότητος εἴχομεν τὸ ἐξῆς διάφορον τοῦ Αἰῶνος. «Ἐφέτος, ἀν μὴ φω- ταγωγῶσιν αἱ Ἀθηναί, δὲν ἠλλοιώθησαν οὐδ' ἐμειώθησαν παντάπασι τὰ πρὸς τὴν κρατικὴν Γαλλίαν αἰσθημῆκα τῶν Ἑλλήνων.» Πόσον τοῦτο εἶνε ἀληθές ἀπέδειξεν ὁ κλητὴρ τῆς ἀστυνομίας, ὅστις περὶ λύχνων ἀφὰς ἐνθυμήθη τὴν με- γάλην τῶν Γάλλων ἐορτὴν καὶ ἐκρέμασεν ἀπὸ τῶν φανῶν τῆς ἐν μέσῳ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος ἐξέδραξ ὀλί- γας πεπκλιωμένους σημάκας.

Ὁ κ. Ε. Πλαστήρας ἐν Νκυπάρχτου ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Νέᾳ Ἑλλάδι ἐν ἡ. κεφαλαίοις συντόμοις συμβουλὰς πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Τρικούπη, διδάσκων τί ἐστὶ κοινοβουλευτικὴ ἀντιπολίτευσις. Κατὰ τὸν νέον τοῦτον ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἡ κοινοβουλευ- τικὴ ἀντιπολίτευσις ὀνομάζεται *θετικὴ δύναμις*. Φκίνεται ὅτι κατὰ τὸν κ. Πλαστήραν ἡ κυβέρνησις εἶνε *ἀρηγικὴ δύναμις*, ἀφοῦ ἡ ἀντιπολίτευσις εἶνε ἡ *θετικὴ*. Ἀλλ' ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν ἄλλον *θετικώτερον* τοῦ κ. Κουμουδούρου.

Κατὰ τὸν αὐτὸν πολιτευτὴν, ἡ βουλὴ εἶνε *κτίριον*. Ἡμεῖς ὅμως ἔχοντες γνῶσιν τῆς περὶ τὴν ἀκουστικὴν ἐλαττωματικότητος αὐτῆς, λέγομεν ὅτι ἡ βουλὴ δὲν εἶνε *κτίριον*.

Ζωηρὰ φιλονεικία ἠκολούθησε κατ' αὐτὰς μετὰ τὸν Αἰῶ- ρος καὶ Παλιγγερεσίας περὶ Πούντας. Ἡ μὲν ἔγραψεν, ὅτι

κατελήφθη καὶ ἡ Πούντα, ἀλλ' εἶτα ἐκενώθη. Ὁ δὲ ὑπε- στήριξεν, ὅτι οὐδὲ ἡ περιοχὴ καὶ τῆς Πούντας κατελήφθη. Ἡ ἔρις ἐπροκάλεσε τέλος μονομαχίαν, καθ' ἣν ἠττήθη ἡ Παλιγγερεσία, ὀμολογήσατα, ὅτι δὲν ἐνόει ποτέ, ὅτι κα- τελήφθη ἡ Πούντα δι' ἐκεῖνου τοῦ διαφόρου τῆς. Τοῦτο ὀνομάζεται ἐφημεριδογραφία.

Τὸ ἀφθονον πολεμικὸν αἰσθημα, ὅπερ παρήγαγον ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ Τηλεγράφου αἱ ἐν τῇ βουλῇ δηλώσεις τοῦ κ. Κουμουδούρου, δὲν ἐξητλήθη ἀκόμη. Πρὸ τόσου καιροῦ τῶρα ὁ κ. Κουμουδούρος πιστεύει εἰς τὴν εἰρήνην, ἀλλ' ὁ Τηλέγραφος ἰδίως διὰ τῶν ἐξ Ἀρτίας ἀνταποκριτῶν του δεικνύει ἀκατανόητον δυσπιστίαν. Φυσικὸν τοῦτο, ἀφοῦ ὁ Τηλέγραφος εἶνε αὐτὸς ἐκεῖνος, ὁ ὀποῖος μόλις ἀκούσας τὸ μετὰ καὶ ἀνευ τοῦ κ. Κουμουδούρου, ἔγραψε τὸν παρηγο- ρητικὸν ἐκεῖνον λόγον πρὸς τὰς μητέρας, αἵτινες ἐμελλον νὰ κλαύσουν τὰ τέκνα των.

ΜΑΡΚΟΣ ΤΟΥΛΑΙΟΣ ΚΙΚΕΡΩΝ, μεταβληθεὶς εἰς Μπαρμπα-Γιώργην Μυλωνᾶ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Γ. Παπαδημητρίου, διορισθέντος ὡς τοιούτου ἐν Κερκύ- ρα ὑπὸ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύ- σεως κ. Ν. Μαυροκορδάτου.

Ἐπιστολὴ Δ',

μεταφρασθεῖτα κατὰ τὸν ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ σοφοῦ καθη- γητοῦ δεύτερον τρόπον ἐκ τῶν τριῶν εἰδῶν τῆς ἐρμηνείας, καθ' ὃν ὁ μεταφραστὴς λέγει ὅτι προσετέθησαν, ἵνα οἱ ἀναγνώσται ἐνόησωσι μόνον ὅσα ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐγράφησαν καὶ ἐφρόντισεν ἵνα μὴ τῆς ἑαυτοῦ γλώσσης τοῦ νόμου βιάση. Καὶ ὄντως μιζοδοχρομικκρονικώτερον βε- τάρισμα δὲν ἠδύνατο νὰ γραφῆ.

Ὁ Ἡρόστρατος ἔκκυσσε τὸν νεκρὸν τῆς Ἀρτέμιδος.

Ὁ Πκπκδημητρίου ἐχωντάκωσε τὸν Κικέρων. Ἰδοῦ:

«Περὶ τῶν πκνθῆρων διὰ τούτων, οἵτινες συνειθίζουσι νὰ κθηρεῶσι, ἐνέργειαι γίνονται κατ' ἐμὴν ἐντολὴν ἐπιμε- νλῶς, ἀλλ' ὑπάρχει θαυμαστὴ σπάνις, καὶ τούτοις, ὅσοι νεῖτι τὰ μάλιστα λέγουσι ὅτι μέμψασαι, διότι οὐδεμὶς νένεδρα γίνονται χάριν τινος ἐν τῇ ἐμῇ ἐπαρχίᾳ εἰμὴ χά- ριν σου, διὸ λέγονται, ὅτι ἀπεφάσικον εἰς τὴν Κερκίαν ἐκ » τῆς ἡμετέρης ἐπαρχίας νὰ ἐξέλθωσιν' ἀλλ' ὅμως φιλοπό- νως γίνονται καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ὑπὸ τοῦ Πατέσκου (ἡ » θῆρα) ὅτι δῆποτε δὲ θὰ γίνη, χάριν σου θὰ γίνη, ἀλλ' » ἀγνοοῦμεν σαφῶς τί ἤθελε γίνεαι: ἐμοὶ μὰ τὸν Ἡρακλέα » μεγάλης φροντίδος εἶνε ἡ σὴ ἀγορνομία: αὐτὴ ἡ ἡμέρα » μὲ ἀτέμνησε' διότι ἔγραψα ταῦτα ἐν αὐτοῖς τοῖς Μεγαλέ- » σιοις' σὺ θέλω πρὸς ἐμὲ περὶ πάσης τῆς κακταστάσεως τῆς » πολιτείας ὅσον ἐπιμελέστατα ἵνα γράφη' διότι ταῦτα βε- » βαιότατα θὰ νομίσω, ὅσα ἐκ σου γνωρίζω».